

Dr. Geert Ensing

‘Ik ben hier om buiten de gebaande paden te kunnen kijken.’

“Deze training gaat in eerste instantie over de nieuwste inzichten rond kijkoperaties van de knie. Dat soort operaties doe ik vrijwel dagelijks. Hier leer ik de nieuwste kennis en de nieuwste technieken. Hiervoor kunnen we oefenen op kniegewrichten van mensen die in de Donorregistratie hebben aangegeven dat ze hun lichaam na hun dood beschikbaar stellen aan de wetenschap. In mijn dagelijks werk draait het erom de patiënt zo min mogelijk te belasten en complicaties tot een minimum te beperken. In deze cursus maken we ook het gehele kniegewricht open. Bij je patiënt zou je dat nooit zomaar doen. Maar hier kan ik op een veilige manier de anatomie van de knie bekijken. Natuurlijk heb ik dat in mijn opleiding ook gedaan, maar met zes jaar ervaring in het vak bekijk je alles weer met andere ogen. Door dit te doen, leer ik nog beter waar ik bij mijn patiënten juist vanaf moet blijven.”

Orthopedisch chirurgen zijn nooit uitgeleerd. Elke vijf jaar moeten ze minimaal 200 uren besteden aan bijscholing, zoals cursussen, congressen, lezingen en trainingen. Zo blijven ze met hun kennis en vaardigheden in beweging.

Uw dokter is nooit uitgeleerd

En dat terwijl ze toch al een aardig tijdje op ‘school’ hebben gezeten. De opleiding tot orthopedisch chirurg duurt twaalf jaar, onderverdeeld in de opleiding tot basisarts (zes jaar), en de specialistenopleiding (nog zes jaar). In die laatste zes jaar van de opleiding is er veel aandacht voor praktische vaardigheden (operaties uitvoeren), wetenschappelijk onderzoek, en houding en gedrag (omgang met de patiënt). Als alles goed gaat, ligt aan het eind van de rit het ‘C-briefje’ klaar. Dat is nodig voor de registratie als medisch specialist.

Deze registratie is geldig voor vijf jaar. Dan is het tijd voor herregistratie. Daarvoor moet de orthopedisch chirurg 200 ‘accreditatiepunten’ overleggen. Elk punt staat voor een uur bijscholing en ontwikkeling. De Nederlandse Orthopedische Vereniging (NOV) bepaalt of cursussen, lezingen en scholingen voor accreditatiepunten in aanmerking komen. Voldoet de orthopeed na vijf jaar aan de eis, dan kan hij of zij weer vijf jaar het vak uitoefenen. Deze procedure herhaalt zich dan weer en draagt eraan bij dat de kwaliteit van de orthopedische zorg steeds weer toeneemt.

Zorg voor Beweging was aanwezig bij een internationale cursus over kijkoperaties in de knie. We vroegen drie orthopedisch chirurgen waarom ze deze cursus deden.

Bas Rutten

‘In een training als deze leer ik op een aantrekkelijke manier de nieuwste kennis.’

“In ons vak zie je de laatste jaren steeds meer super-specialisaties ontstaan. Het is namelijk niet mogelijk om alle ontwikkelingen in de orthopedie bij te houden. Er zijn zoveel complexe en doorontwikkelde technieken, vooral door de artroscopie, de kijkoperaties. Daarom zijn er steeds minder orthopedisch chirurgen die alles doen en kunnen. Mijn specialisatie betreft het knie- en het enkelgewricht. Tijdens deze cursus oefen ik meteen met de theorie die ik leer; ik kan mijn operatieve grenzen verkennen en verleggen. Zo letten we tijdens operaties bijvoorbeeld op bepaalde vaat- en zenuwstructuren rondom de knie. Tijdens deze cursus kan ik eens rustig kijken welke bewegingen ik kan maken en welke niet. Zo kan ik mezelf verder ontwikkelen en verbeteren. Tijdens cursussen en congressen worden vaak nieuwe ontwikkelingen gepresenteerd. Vernieuwingen zijn in mijn ogen niet per definitie verbeteringen. Het gaat erom dat wetenschappelijk is bewezen dat een vernieuwing het behandelresultaat voor de patiënt verbetert. Op deze manier blijf je de beste zorg leveren.”

Dr. Daniëlle Langeloo

‘Bijscholing betekent voor mij: verdieping in mijn vak.’

“Hier delen internationale experts in knieoperaties hun inzichten. Samen oefenen we met nieuwe technieken. Zo zet ik voor mezelf de puntjes weer op de i. Want ik wil elke patiënt de behandeling geven die voor hem of haar het beste is: een beter resultaat, minder complicaties en een beter herstel. Ik vind het verfrissend om tijdens de cursus onderling ervaringen uit te wisselen. Doordat collega’s uit binnen- en buitenland elkaar hun ervaringen vertellen en gegevens delen, weten we dat patiënten met kruisbandletsel heel vaak óók meniscusletsel hebben. Als je daar op let, heeft dat gevolgen voor de duur van de operatie, de duur van de narcose, de planning, en voor de beschikbaarheid van de operatiekamer en het operatieteam. Hoe los je dat op? Hoe doen anderen dat? Ook zulke kennis en ervaring is heel bruikbaar.”